

[Leonhard Hansen.]

gaar et eller andet. Der er Hensyn at tage til Driften, og der er naturligvis ogsaa Hensyn at tage til alle de mange Arbejdere, der er beskæftiget i Virksomheden. Det er Arbejderne udmærket godt klar over, og Arbejderne har altid vist Velvilje i saa Henseende. Det, man har ønsket, er blot, at Overarbejdet senere skulde udlignes i normale Arbejdstimer. Jeg beder bemærket, at der i Lovforslaget ogsaa er taget Hensyn hertil, nemlig i § 4, 1ste Stykke, hvor der er skabt Raaderum for Aftaler mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, saaledes at Arbejdsgiverne altid vil kunne faa udført det Arbejde, som er nødvendigt, dels ved at forskyde Arbejdstiden og dels ved Overarbejde, hvorom der efter Lovforslaget skal opnaas Enighed mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Og her har Arbejderne altid vist Forstaaelse for Firmaernes Tarv. Jeg har arbejdet i mange Aar i en Virksomhed, en meget stor Virksomhed, hvor vi heller ikke var begejstrede for alt det Overarbejde, der var, men hvor vi altid var indforstaaet med, at det var Firmaets Tarv, det drejede sig om, og at vi maatte udføre det Arbejde, der var nødvendigt, naar det blot ikke var meningsløst, hvad der blev krævet af os. Arbejderne er selv afhængige af disse Virksomheder og interesserede i, at det gaar saa godt som muligt, naar man blot undgaar Meningsløsheder, f. Eks. et Tilfælde som det, jeg inden for min Branche havde med at gøre for 14 Dage siden, hvor man af en enkelt Mand havde faaet præsteret 132 Arbejdstimer i 7 Dage. Det er en Meningsløshed, og saadanne Meningsløsheder maa væk. Det er det, Arbejderne kræver i deres Forhandling med deres Modpart, med Arbejdsgiverne, men som det ikke er lykkedes at faa gennemført, og det er det, som ogsaa kræves i det Forslag, som her foreligger. Det er noget, som Arbejderne har Krav paa, og det har først og fremmest de arbejdsløse Krav paa, de arbejdsløse, som føler sig snydt, naar Arbejdere, der staar i deres Arbejde, foruden at præstere selv dette ogsaa skal beskæftige sig med Overarbejde, altsaa med det Arbejde, som med Rette tilkommer de arbejdsløse, dem, der uden egen Skyld er uden Arbejde.

§ 5 indeholder det Krav, som Arbejderne stiller, nemlig at nødvendigt udført Overarbejde skal afspadseres, skat udlignes med normal Dagtid. Jeg har ført mange Forhandlinger med Arbejdsgivere om dette Spørgsmaal, og jeg har aldrig kunnet forstaa, hvorfor Arbejdsgivere modsætter sig

dette Krav. Arbejdsgiverne har jo intet Krav paa Arbejdernes Fritid, og den Tid, i hvilken man forlanger Overarbejde udført, er Arbejdernes Fritid. Der er ikke Arbejdstvang i Danmark. Det er altsaa en Velvilje, der udvises af Arbejderne, naar de arbejder over for de forskellige Firmaer. Derfor er Forslagets Bestemmelse om denne Udligning, denne Afspadsering, fuldkommen naturlig.

I § 3, 2det Stykke, findes en Bestemmelse om, at Loven skal gælde for saavel organiserede som uorganiserede Arbejdere og Arbejdsgivere. Dette er, synes jeg, en direkte Cadeau til Arbejdsgiverforeningen. Vi husker jo, hvordan der ved sidste Forligsmandsordning blev truffet Bestemmelse om, at man skulde søge at undgaa den illoyale Konkurrence, som Arbejdsgiverne Gang paa Gang paastod blev paaført dem af uorganiserede Mestre. Landet over, og jeg har den bestemte Opfattelse, at en Del af denne illoyale Konkurrence fremkommer netop ved, at det er ude omkring hos uorganiserede Mestre, disse Overarbejder udføres i meget stor Udstrækning, og hos de allerfleste af disse uorganiserede Mennesker bliver de udført til en overordentlig billig Pris, saa at der derigennem paaføres de organiserede Mestre det, som de kalder en illoyal Konkurrence. Her er Lejlighed for Arbejdsgiverne til gennem Vedtagelse af dette Lovforslag at faa lagt Hindringer i Vejen for denne illoyale Konkurrence. Rent bortset herfra er det bekendt, at Overarbejde er en stadig Kilde til Gnidninger mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Gang paa Gang indsendes der fra Arbejdsgiverforeningen Klager over kollektive Vægringer fra Arbejdernes Side, idet de ikke ønsker at udføre Overarbejde. Gang paa Gang klages der fra Arbejdernes Side over, at man fra Arbejdsgivernes Side misbruger Bestemmelsen om Overarbejde. Denne Gnidning vilde det være muligt at faa taget bort ved at vedtage dette Lovforslag, idet det raader Bod herpaa. Vedtagelsen af dette Lovforslag vilde fritage Arbejderne for en Dag eventuelt med Magt at gennemføre deres berettigede Krav paa dette Punkt.

Jeg kan ikke med min bedste Vilje se, at det skulde kunne skade Arbejdsgiverne, saaledes som man Gang paa Gang her har hævdet fra Oppositionens Side, at der skabes ordnede Forhold angaaende dette Overarbejds-spørgsmaal. Det er, som sagt, Arbejdernes Fritid, der er Tale om. Der kan naturligvis ogsaa være Tale om — hvad Arbejdere jo ikke underkender —, at Overarbejdet skaffer en Merfortjeneste. Men